

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

ปัจจุบันประเทศไทยมีการพัฒนาเจริญก้าวหน้าในเทคโนโลยีอย่างมาก ส่งผลให้มนุษย์เกิดความสะดวกสบายในด้านต่าง ๆ ตามไปด้วย รวมถึงการสร้างความคุ้มกันในเรื่องสุขภาพที่ได้จากการประดิษฐ์คิดค้นสิ่งใหม่ๆ เข้ามาช่วยสร้างเสริมสุขภาพของมนุษย์อย่างต่อเนื่อง ด้วยเหตุผลนี้เองทำให้ประเทศไทยมีสถิติประชากรผู้สูงอายุเพิ่มจำนวนมากขึ้นทุกปี จากสถานการณ์ผู้สูงอายุไทย พ.ศ. 2552 (มูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาผู้สูงอายุไทย, 2552, หน้า 155) พบว่า ประชากรผู้สูงอายุไทยในปี พ.ศ. 2552 มีจำนวนประชากรผู้สูงอายุ ตั้งแต่อายุ 60 ปีขึ้นไป 7.6 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 11.5 ของประชากรทั้งหมด และการคาดประมาณประชากรของประเทศไทยอีกประมาณ 15 ปีข้างหน้า หรือในปี พ.ศ. 2568 จำนวนผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นเป็น 14.9 ล้านคนหรือคิดเป็น 2 เท่าของประชากรสูงอายุและในปี พ.ศ. 2573 จะเพิ่มขึ้นเป็นประมาณ 17.8 ล้านคนหรือคิดเป็นร้อยละ 25 (ประมาณ 1 ใน 4) ของประชากรไทยทั่วประเทศ ทำให้สังคมไทยเข้าสู่ภาวะประชากรสูงอายุแบบไม่ทันตั้งตัว เพราะในอดีตเมื่อปี พ.ศ. 2543 นั้นมีจำนวนผู้สูงอายุเพียงร้อยละ 9.5 เท่านั้น แต่ในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงและเพิ่มขึ้นสูงอย่างต่อเนื่อง (ศิริพันธุ์ สาสัตย์, 2550 อ้างถึงใน สุรพล ชยภพ, 2552, หน้า 5) โดยเฉพาะภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในจังหวัดนครราชสีมาจัดอันดับจำนวนผู้สูงอายุพบว่า มีแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของกลุ่มผู้สูงอายุจากร้อยละ 29.9 ในปี พ.ศ. 2537 เป็นร้อยละ 33.6 ในปี พ.ศ. 2550 ส่วนใหญ่ผู้สูงอายุจะประกอบอาชีพเกษตรกรรมและไม่มีการศึกษา ขาดการเตรียมตัวเข้าสู่วัยผู้สูงอายุ อีกทั้ง ความเสื่อมของร่างกาย ทำให้ผู้สูงอายุมีปัญหาด้านสุขภาพและจิตใจ (ชุตติเดช เจียนดอน และคณะ, 2554, หน้า 230) ประกอบกับการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจการเมือง การศึกษา สังคม และวัฒนธรรมของประเทศที่เปลี่ยนแปลงส่งผลให้ผู้สูงอายุจำนวนหนึ่งถูกทอดทิ้งหรือมีภาระต้องดูแลบุตรหลานเนื่องจากผู้ปกครองไปทำงานที่อื่น จึงเกิดปัญหาารายจ่ายที่เพิ่มขึ้น รวมถึงการไม่มีอาชีพรองรับหากไม่ได้ประกอบอาชีพหลักแล้ว ก็จะมีว่างงาน ทำให้ไม่มีรายได้เลี้ยงครอบครัวและตนเองเมื่อหลังจากเกษียณอายุ ฉะนั้นการที่จะให้ผู้สูงอายุดำเนินชีวิตในบั้นปลายได้อย่างมีความสุขทั้งภาครัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาผู้สูงอายุที่มีอัตราการเพิ่มอย่างต่อเนื่อง หรือการแก้ปัญหาความยากจนและเพิ่มศักยภาพและโอกาสของคนไทยในการพึ่งตนเองให้ได้รับโอกาสในการศึกษาและการบริการทางสังคมอย่างทั่วถึง ตลอดจนการพัฒนาอาชีพเพื่อเพิ่มรายได้ และยกระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ เพื่อให้ผู้สูงอายุในชุมชนต่างๆ สามารถพึ่งตนเองได้

ดังนั้น การพัฒนาอาชีพเพื่อเพิ่มรายได้ของผู้สูงอายุ เป็นการยกระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ ในชุมชนให้สามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน โดยมีชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุขที่สอดคล้องกับ แผนพัฒนาผู้สูงอายุแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2545-2564) ที่มุ่งสร้างจิตสำนึกให้คนในสังคมตระหนักถึง ผู้สูงอายุในฐานะบุคคลที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม และตระหนักถึงความสำคัญของการเตรียมการ เข้าสู่การเป็นผู้สูงอายุที่มีคุณภาพ สามารถดำรงชีวิตอย่างมีศักดิ์ศรี พึ่งตนเองได้ตามยุทธศาสตร์ ด้านการส่งเสริมผู้สูงอายุในมาตรการที่ 2.3 มาตรการส่งเสริมด้านการทำงานและการหารายได้ของ ผู้สูงอายุ (กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน, 2550, หน้า 21-22) ดังนั้น ในการดำเนินการตาม แผนพัฒนาผู้สูงอายุแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2545-2564) จะสำเร็จได้จะต้องอาศัยทรัพยากร ซึ่งเป็น คนที่ถือว่ามืบทบาทที่สำคัญมากที่สุด ในการช่วยผลักดันให้เกิดการพัฒนากิจกรรมในการพัฒนาอาชีพ สำหรับผู้สูงอายุ นอกจากนี้ ยังมีทรัพยากรอื่นๆ ที่สำคัญ เช่น เงิน วัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และการอาศัย การมีส่วนร่วมของชุมชนจากหน่วยงานหรือองค์กรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาอาชีพสำหรับ ผู้สูงอายุให้เกิดขึ้นในชุมชน และสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 มุ่งเน้นการแก้ไขปัญหาความยากจนและยกระดับคุณภาพชีวิตของคนส่วนใหญ่ในประเทศ และ สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) ที่มุ่งเน้น การพัฒนาคนด้วยปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เนื่องจาก “คน” เป็นทั้งเป้าหมายสุดท้ายที่จะได้รับ ผลประโยชน์และผลกระทบจากการพัฒนา ขณะเดียวกันเป็นผู้ขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อไปสู่เป้าประสงค์ ที่ต้องการ จึงจำเป็นต้องพัฒนาคุณภาพคนในทุกมิติอย่างสมดุล ทั้งจิตใจ ร่างกาย ความรู้ ทักษะ และความสามารถ เพื่อให้เพียงพอพร้อมทั้งด้าน “คุณธรรม” และ “ความรู้” ซึ่งจะนำไปสู่การคิด วิเคราะห์อย่าง “มีเหตุผล” รอบคอบและระมัดระวัง ด้วยจิตสำนึกในศีลธรรมและ “คุณธรรม” ทำให้ รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและสามารถตัดสินใจโดยใช้หลัก “ความพอประมาณ” ในการดำเนินชีวิต อย่างมีจริยธรรม ซื่อสัตย์สุจริต อดทนขยันหมั่นเพียร อันจะเป็น “ภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี” ให้คนพร้อม เผชิญต่อการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น ดำรงชีวิตอย่างมีศักดิ์ศรีและมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจและ สังคม อยู่ในครอบครัวที่อบอุ่นและสังคมที่สงบสันติสุข (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ, 2552)

เทศบาลตำบลห้วยทะเล อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา เป็นหนึ่งในตำบลที่ประชากร ผู้สูงอายุ ที่มีจำนวนมากที่สุด รวมทั้งสิ้น 23,699 คน แยกเป็นชาย 11,361 คน หญิง 12,338 คน จำนวนครัวเรือนรวมทั้งหมด 9,833 ครัวเรือน โดยมีความหนาแน่นเฉลี่ย 1,304 คนต่อตาราง กิโลเมตร ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของอำเภอเมืองนครราชสีมา มีระยะทางห่างจากอำเภอเมือง นครราชสีมา ประมาณ 6 กิโลเมตร ตำบลห้วยทะเล มีเนื้อที่โดยประมาณ 15.59 ตารางกิโลเมตร โดยมีอาณาเขตพื้นที่อยู่ติดกับท้องถื่นใกล้เคียง 5 แห่ง คือ เทศบาลนครนครราชสีมา เทศบาลตำบล โพธิ์กลาง องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา องค์การบริหารส่วนตำบลตลาด และองค์การ

บริหารส่วนตำบลมะเรียง แบ่งการปกครองออกเป็น 12 หมู่บ้าน (สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลห้วยทะเล, 2555) โดยในหมู่ที่ 11 บ้านบุญนิมิต ที่ศึกษาพบว่า ผู้สูงอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป จะมีปัญหาในการว่างงาน ขาดการส่งเสริมในการศึกษา ไม่ค่อยมีรายได้ และหากมีอาชีพหลักก็จะประกอบอาชีพเกษตรกรรมทำไร่ ทำสวน แต่รายได้ของผู้สูงอายุก็ยังคงอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำ เนื่องจากผลผลิตทางการเกษตรมีราคาไม่แน่นอน รายได้จึงไม่เพียงพอจากการประกอบอาชีพ รวมถึงหากหลังจากเสร็จสิ้นฤดูเก็บเกี่ยวแล้วผู้สูงอายุส่วนใหญ่ ก็จะว่างงาน หรือเลี้ยงหลานอยู่บ้าน และรับจ้างทั่วไป เพราะไม่มีอาชีพเสริมรองรับ ดังนั้น ในการพัฒนาอาชีพของผู้สูงอายุในชุมชน ผู้ที่น่าจะเข้าใจถึงบริบทในชุมชนได้มากที่สุด และคงไม่พินผู้ที่เกี่ยวข้องภายในชุมชนเอง ซึ่งแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 และ 10 ได้มุ่งเน้นการพัฒนาคนโดยแก้ไขปัญหาความยากจนและยกระดับคุณภาพชีวิตของคนส่วนใหญ่ในประเทศ ซึ่งหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง หากจะมีการส่งเสริมพัฒนาอาชีพอย่างยั่งยืน จำเป็นที่จะต้องอาศัยความร่วมมือของผู้นำชุมชน เพื่อสร้างแรงจูงใจนำไปสู่การพัฒนาและการสร้างการมีส่วนร่วมในชุมชนอย่างเข้มแข็ง

ด้วยเหตุนี้ คณะผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาถึงลักษณะการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนต่อการเข้ามามีส่วนร่วมส่งเสริมพัฒนาอาชีพ และแนวทางในการการพัฒนาอาชีพสำหรับผู้สูงอายุในเทศบาลตำบลห้วยทะเล อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา เป็นอย่างไร ทั้งนี้ การศึกษาวิจัยจึงมุ่งไปที่คนในชุมชน โดยเป็นผู้สูงอายุที่ไม่มีอาชีพและรายได้ รวมถึงเป็นผู้สูงอายุที่มีอาชีพและว่างงานหลังจากเสร็จสิ้นฤดูเก็บเกี่ยวแล้ว ต้องการที่จะพัฒนาตนเองและการพัฒนาอาชีพเพื่อให้เกิดรายได้มาเลี้ยงครอบครัว โดยที่ไม่เป็นภาระของสังคม และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในชุมชนจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการหาแนวทางการพัฒนาอาชีพสำหรับผู้สูงอายุในเทศบาลตำบลห้วยทะเล อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งผลงานวิจัยครั้งนี้ จะเป็นฐานองค์ความรู้ที่เกิดจากการมีส่วนร่วมของชุมชนในการร่วมพัฒนา กิจกรรมการพัฒนาอาชีพสำหรับผู้สูงอายุให้เกิดรูปแบบที่นำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนอย่างเข้มแข็งและยั่งยืนต่อไป

คำถามการวิจัย

1. ความต้องการของผู้สูงอายุต่อการพัฒนาอาชีพเพื่อสร้างรายได้ ในเทศบาลตำบลห้วยทะเล อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา เป็นอย่างไร
2. ลักษณะการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนต่อการพัฒนาอาชีพเพื่อสร้างรายได้สำหรับผู้สูงอายุในเทศบาลตำบลห้วยทะเล อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา เป็นอย่างไร

3. แนวทางในการพัฒนาอาชีพเพื่อสร้างรายได้สำหรับผู้สูงอายุในเทศบาลตำบลห้วยทะเล อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา เป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการของผู้สูงอายุต่อการพัฒนาอาชีพเพื่อสร้างรายได้ ในเทศบาลตำบลห้วยทะเล อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา
2. เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนต่อการเข้ามามีส่วนร่วมการพัฒนาอาชีพเพื่อสร้างรายได้สำหรับผู้สูงอายุในเทศบาลตำบลห้วยทะเล อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา
3. เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาอาชีพเพื่อสร้างรายได้สำหรับผู้สูงอายุในเทศบาลตำบลห้วยทะเล อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนต่อการพัฒนาอาชีพเพื่อสร้างรายได้สำหรับผู้สูงอายุตามแนวคิดของ Fornaroff (1980, p. 104) ใน 4 ด้าน คือ

- 1.1 การมีส่วนร่วมในการวางแผน
- 1.2 การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน
- 1.3 การมีส่วนร่วมในการใช้บริการจากโครงการ
- 1.4 การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์

2. ขอบเขตด้านผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ประกอบด้วย

2.1 ผู้สูงอายุทั้งชายและหญิง ที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป ซึ่งพำนักอยู่ในหมู่ 11 บ้านบุญนิมิต เทศบาลตำบลห้วยทะเล อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา โดยสามารถให้ความร่วมมือตลอดการดำเนินการวิจัย

2.2 ผู้นำชุมชน ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน และประธาน อสม. ในเขตพื้นที่หมู่ 11 บ้านบุญนิมิต

2.3 นายกเทศมนตรีตำบลห้วยทะเล และนักพัฒนาชุมชน ที่ปฏิบัติงานอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่หมู่ 11 บ้านบุญนิมิต ที่เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาอาชีพสำหรับผู้สูงอายุ

2.4 สำนักพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัดนครราชสีมา เป็นหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุเพื่อส่งเสริมในการพัฒนาอาชีพให้แก่ผู้สูงอายุมีรายได้เลี้ยงตนเองอย่างยั่งยืน

3. ขอบเขตด้านพื้นที่

ขอบเขตด้านพื้นที่ของการวิจัยเป็นจังหวัดนครราชสีมา อำเภอเมือง ในเขตเทศบาลตำบลห้วยทะเล หมู่ที่ 11 บ้านบุญนิมิต ที่มีจำนวนผู้สูงอายุว่างงานมากที่สุดในชุมชนเทศบาลตำบลห้วยทะเล ประกอบกับเป็นพื้นที่ที่ผู้สูงอายุขาดการส่งเสริมในการศึกษา ไม่ค่อยมีรายได้ เวลาว่างส่วนใหญ่ผู้สูงอายุจะใช้พื้นที่บริเวณบ้านในการปลูกพืชผักสมุนไพรเป็นงานอดิเรก จึงทำให้บริเวณพื้นที่หมู่ที่ 11 บ้านบุญนิมิต จึงมีรายได้เสริมจากการปลูกพืชสมุนไพร และหากมีอาชีพหลักก็จะประกอบอาชีพเกษตรกรรม ทำไร่ ทำสวน เลี้ยงสัตว์ แต่รายได้ของผู้สูงอายุก็น้อยอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำ เนื่องจากผลผลิตทางการเกษตรมีราคาไม่แน่นอน รายได้จึงไม่เพียงพอจากการประกอบอาชีพ (สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลห้วยทะเล, 2555)

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการในระยะเวลา 1 ปี ตั้งแต่เดือนกันยายน 2555-กันยายน 2556

คำจำกัดความที่ใช้ในงานวิจัย

การมีส่วนร่วมของชุมชน หมายถึง ความร่วมมือของคนในชุมชนและองค์กรที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นผู้สูงอายุ ผู้นำชุมชน นายกเทศมนตรีตำบลห้วยทะเล นักพัฒนาชุมชน และสำนักพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัดนครราชสีมา เพื่อร่วมกำหนดแนวทางในการพัฒนาอาชีพเพื่อสร้างรายได้สำหรับผู้สูงอายุในหมู่บ้านบุญนิมิต เทศบาลตำบลห้วยทะเล

การมีส่วนร่วมของชุมชนต่อการพัฒนาอาชีพเพื่อสร้างรายได้ หมายถึง การที่คนในชุมชนและองค์กรที่เกี่ยวข้องในและนอกชุมชน ได้เข้ามามีบทบาทหรือแสดงพฤติกรรมในการมีส่วนร่วมส่งเสริมพัฒนาอาชีพเพื่อสร้างรายได้สำหรับผู้สูงอายุในหมู่บ้านบุญนิมิต เทศบาลตำบลห้วยทะเล ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการวางแผน การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน การมีส่วนร่วมในการใช้บริการจากโครงการ และการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การมีส่วนร่วมในการวางแผน หมายถึง การที่คนในชุมชนและองค์กรอื่นๆ เข้ามา มีบทบาทเกี่ยวข้องร่วมในการประชุม ปรึกษาหารือ และตัดสินใจหรือแสดงความคิดเห็นในการกำหนดเป้าหมาย วิธีการ ทรัพยากร ตลอดจนให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาอาชีพเพื่อสร้างรายได้สำหรับผู้สูงอายุในหมู่บ้านบุญนิมิต เทศบาลตำบลห้วยทะเล

2. การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน หมายถึง การที่คนในชุมชนและองค์กรอื่นๆ เข้ามามีบทบาทเกี่ยวข้องในการร่วมจัดกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ทุกขั้นตอน ที่เป็นการสนับสนุนต่อการพัฒนาอาชีพเพื่อสร้างรายได้สำหรับผู้สูงอายุในหมู่บ้านบุญนิมิต เทศบาลตำบลห้วยทะเล

3. การมีส่วนร่วมในการใช้บริการจากโครงการ หมายถึง การที่คนในชุมชนและองค์กรอื่นๆ เข้ามามีบทบาทเกี่ยวข้องในการใช้บริการจากโครงการพัฒนาอาชีพเพื่อสร้างรายได้สำหรับผู้สูงอายุในหมู่บ้านบุญนิมิต เทศบาลตำบลห้วยทะเล

4. การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ หมายถึง การที่คนในชุมชนและองค์กรอื่นๆ เข้ามามีบทบาทเกี่ยวข้องในการร่วมรับผลประโยชน์ต่อการพัฒนาอาชีพเพื่อสร้างรายได้สำหรับผู้สูงอายุในหมู่บ้านบุญนิมิต เทศบาลตำบลห้วยทะเล

การพัฒนาอาชีพเพื่อสร้างรายได้ หมายถึง การดำเนินงานโดยอาศัยความร่วมมือร่วมแรงรวมถึงความสามัคคีของคนในชุมชนและองค์กรที่เกี่ยวข้องที่จะช่วยกันวางแผนและดำเนินการช่วยเหลือผู้สูงอายุให้มีการพัฒนาอาชีพเพื่อสร้างรายได้แก่ตนเอง หรือพัฒนาอาชีพในธุรกิจครัวเรือนให้เกิดความยั่งยืนในอนาคต

ความต้องการต่อการพัฒนาอาชีพเพื่อสร้างรายได้ หมายถึง ความมุ่งหวังที่ผู้สูงอายุในหมู่ 11 บ้านบุญนิมิต เทศบาลตำบลห้วยทะเล อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ต้องการจะเข้ามามีส่วนร่วมกับการพัฒนาอาชีพของตนเพื่อให้มีรายได้ที่ยั่งยืน

แนวทางในการพัฒนาอาชีพเพื่อสร้างรายได้สำหรับผู้สูงอายุ หมายถึง การดำเนินงานเกี่ยวกับการพัฒนาอาชีพโดยการสร้างความตระหนักในเรื่องความสำคัญของการพัฒนาอาชีพของผู้สูงอายุ รมรงค์ส่งเสริมการรวมกลุ่มในรูปแบบต่างๆ จัดทำฐานข้อมูลของผู้สูงอายุในหมู่บ้าน ตลอดจนสร้างการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

ชุมชน หมายถึง หมู่บ้านบุญนิมิต ในเทศบาลตำบลห้วยทะเล ที่บุคคลหลายๆ คน มีความสัมพันธ์และมีวิถีชีวิตที่เกื้อกูลกัน ทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนการมีส่วนร่วมพัฒนาอาชีพเพื่อสร้างรายได้สำหรับผู้สูงอายุ

รายได้ หมายถึง เงินที่ได้จากการประกอบอาชีพที่มาจากสินค้าที่สร้างและพัฒนาขึ้นมา ทำให้เกิดรายได้เพื่อเลี้ยงดูตนเองอย่างพอเพียง

ผู้สูงอายุ หมายถึง บุคคลทั้งเพศชายและเพศหญิงที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปี ขึ้นไป ที่พำนักอยู่ในหมู่ 11 บ้านบุญนิมิต เทศบาลตำบลห้วยทะเล อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ไม่มีอาชีพและรายได้ รวมถึงเป็นผู้สูงอายุที่มีอาชีพ และว่างงานหลังจากเสร็จสิ้นฤดูเก็บเกี่ยวทำไร่ ทำสวน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. หน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ เทศบาลตำบลห้วยทะเล สำนักพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัดนครราชสีมา ผู้นำชุมชนเทศบาลตำบลห้วยทะเล นำข้อมูลที่ได้ศึกษาไปเป็นแนวทางในการพัฒนาอาชีพสำหรับผู้สูงอายุในเทศบาลตำบลห้วยทะเล อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา เพื่อให้บรรลุตามแผนพัฒนาผู้สูงอายุแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2545-2564) ได้เหมาะสมถูกต้องยิ่งขึ้น
2. ผู้สูงอายุในชุมชนหมู่ 11 บ้านบุญนิมิต ได้รับการส่งเสริมการพัฒนาอาชีพตามความต้องการและเหมาะสมกับสภาพของผู้สูงอายุนั้นๆ
3. นำข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอาชีพสำหรับผู้สูงอายุในเทศบาลตำบลห้วยทะเล อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา เป็นแนวทางให้แก่สถาบันศึกษาต่างๆ ในการนำไปกำหนดหลักสูตรและรูปแบบวิธีการเรียนการสอนกับกลุ่มผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงยังช่วยในการส่งเสริมพัฒนาทักษะด้านการวิจัยให้กับนักศึกษาหรือผู้เกี่ยวข้องสามารถต่อยอดองค์ความรู้ได้ต่อไป